

189. Hemresan.

dm *A7* *dm* *A7*
 Mōdan trōttar, Brunte sna-vār, Se-dan so-len smög sig ner,
dm *gm* *dm* *A7*
 Pigan dri-ver, bjällkon travar, Kråkan fly-ger i kvar-ter.
dm *gm* *A7* *D*
 Trasten bör-jar nu sin sång; Ta-ke't syns för förs-ta gång.

2. Sömmen trycker, ögonlocken
 Vile gärna sluta sig,
 Ingen skönjer sten och stockar;
 Sakta, Brunte, akta dig!
 Gällt hörs trastens aftonsång;
 Knappt syns taket andra gång.

3. Brantast är den sista backen,
 Kärran, dock se'n jag gått ur
 Och fått bössan över nacken,
 Blir så lätt som fågelns bur.
 Genom fönstret tindrar re'n
 Hemmets stjärna, ljusets sken.

4. Hundarna på gården skälla
 Mildt och glatt som åt en vän,
 Fångarna i kärran gnälla
 Önska friheten igen.
 Brunte, gnäggande som hin
 Rusar genom grinden in.

J. A. Wadman.